

політика держави щодо визначення рівня ставок мита. Використання даного підходу є необхідним, оскільки треба враховувати всю сукупність можливих економічних, а також соціальних наслідків даного способу регулювання. На даний час нетарифні обмеження зовнішньої торгівлі поширені і застосовуються у всіх країнах світу. Ставлення до них урядів, експортерів та імпортерів у різних країнах неоднозначне. Однак жодна країна світу цілком не відмовилася від їхнього застосування і не ставить цього завдання на найближче майбутнє.

Список використаних джерел:

1. Козак Ю. Г., Логвінова Н. С. Міжнародна торгівля : підручник / Ю. Г. Козак, Н. С. Логвінова. – Київ-Катовіце - Краков: Центр учбової літератури, 2015. – 80-84 с.

Науковий керівник: Попова Т.В., к.е.н., доцент

РЕГІОНАЛЬНІ АСПЕКТИ СТАЛОГО РОЗВИТКУ

Мазурова І.В.

Таврійський державний агротехнологічний університет

Забезпечення регіонального сталого розвитку в умовах функціонування економічних процесів в Україні потребує реалізації стратегії соціальних, економічних і екологічних перетворень. Перехід до сталого розвитку України, вже визначає важливість участі в цих процесах регіонів.

Фактично всі проблеми соціального, економічного та екологічного рівнів беруть свій початок на регіональному рівні, а вже потім набирають більш масштабнішого значення. Регіональна політика сталого розвитку є однією з основних напрямків діяльності держави, що бере до уваги певні цілі, принципи та стратегічні завдання.

Сталий розвиток регіону визначає саме подолання певних несприятливих чинників, які впливають на розвиток і окремих регіонів, і держави в цілому. Характеризується він визначенням важливих цілей та виявленням умов щодо їх досягнення. Тому актуальності, в наш час, все більше набувають питання, щодо забезпечення регіонального підходу, для здійснення політики сталого розвитку.

Основні проблеми забезпечення сталого розвитку регіону досліджувалися у працях таких зарубіжних авторів, як І. Барсуков, О. Солтисік, О. Маряшина, О. Пчелінцев, В. Бабаєв та інших. Дослідження аспектів сталого розвитку в Україні, реалізовували такі науковці, як В. Волошин, С. Дорогунцов, М. Згуровський, Б. Данилишин, В. Шевчук та інші. Також дослідженням певних процесів регіонального сталого розвитку присвячені роботи Н.А. Супруна, Л.Г. Чернюка, І.М. Ваховича та інших. Всі ці вчені робили акценти на обґрунтуванні стратегічних аспектів сталого регіонального розвитку, дослідженні фінансового забезпечення сталого розвитку, забезпеченні та підвищенні конкурентоспроможності регіонів України.

Метою даної роботи є визначення проблем, які безпосередньо негативно впливають на розвиток регіонів, дослідження стратегічних напрямів вирішення цих проблем та розгляд сталого розвитку як важливого сегменту регіональної політики. Відповідно до поставленої мети, були виділені та виконані такі завдання:

проаналізувати необхідність сталого розвитку як поставленої мети для регіональної політики;

проаналізувати основні проблемні сегменти регіонального сталого розвитку України;

виділити найбільш важливі аспекти вирішення проблем забезпечення регіонального сталого розвитку в Україні.

Об'єктом дослідження є процеси забезпечення регіонального сталого розвитку в Україні.

Предметом дослідження є особливості реалізації цілей сталого розвитку на регіональному рівні.

Під час виконання роботи застосовувалися такі методи досліджень: економіко – статистичний метод (опрацювання статистичних даних), метод узагальнення (при формулюванні основних висновків), метод порівняння (порівняння статистичних даних різних регіонів України), метод наукової абстракції (при визначенні основних категорій теми).

Аналізуючи вплив сталого розвитку на регіональну політику, виділяючи основні проблеми його реалізації і запропонувавши методи їх цільового вирішення, ми можемо зробити певні висновки:

1. Доведено, що здійснення ефективної політики сталого розвитку потребує залучення регіонів. Також визначено, що регіональна політика, в свою чергу, включає три проблемні сфери забезпечення розвитку: економічна, соціальна та екологічна. Сталий розвиток повинен бути пріоритетним національним інтересом для забезпечення у регіональних програмах соціального, економічного та екологічного розвитку. Визначення регіональної стратегії сталого розвитку як комплекс певних заходів, що спрямовується на досягнення перспективних цілей.

2. Визначено, що вирішення проблем регіональної політики є достатньо актуальною темою в наш час. Для вирішення цих проблем необхідно створювати концепції сталого розвитку, на основі яких будуть формуватися програми здійснення регіональної політики. Також, виділені завдання державної регіональної політики сталого розвитку, завдяки яким відбудеться покращення стану регіонів і держави в цілому, і визначено їх зміст.

3. Доведено, що сталий розвиток функціонує здебільшого на базі людського розвитку. А вже сама концепція людського розвитку охоплює суспільні проблеми, які базуються на економічних та соціальних аспектах. За статистичними даними, проаналізовано інтегральний регіональний індекс людського розвитку, за показниками якого можна простежити особливість кожного окремого регіону.

4. Визначено 5 проблемних блоків, які впливають на інтегральний регіональний індекс людського розвитку, а тобто визначають найбільш критичні фактори регіонального розвитку: доходи населення, здоров'я, навколишнє середовище, гідна праця, освіта. Доведено важливість впливу цих блоків на розвиток регіонів, шляхом порівняння статистичних даних регіонів. У кожному блоці виділено кілька регіонів з найбільш високими показниками ризиків розвитку кризових проблем. Проведений аналіз свідчить про те, що Україні необхідна послідовна державна, а також регіональна політика, яка буде враховувати специфіку регіонального планування і особливості розвитку кожного регіону.

5. Визначено, на яких аспектах ґрунтується сталий розвиток регіону: соціальні, економічні та екологічні. Виділено фактори, які впливають на кожний із цих аспектів сталого розвитку, при реалізації регіональної політики.

6. Виділено і запропоновано основні стратегічні завдання подолання проблем 5 блоків, визначено основне спрямування проблем кожного блоку. Досліджено і виділено найбільш раціональні та можливі до виконання стратегічні рекомендації, які надалі при правильному виконанні і застосуванні у регіональній політиці, підвищать рівень регіонального сталого розвитку держави.

Список використаних джерел

1. „Sustainable Development: A Critical Review” by Lele, S.. World Development vol. 19, # 6, pp. 607 – 621.

2. Sustainable Development Goals: Why do We Need Them? Social Evolution & History, Vol. 14 No. 2, September 2015 176–190

3. Brief for GSDR 2015 The Concept of Sustainable Development: Definition and Defining Principles

4. Brodhag, C., & Taliere, S. Sustainable development strategies: Tools for policy coherence. Natural Resources Forum, 136-145.

5. Артюшок К. А. Критерії та індикатори економічної безпеки і збалансованого розвитку регіону / К. А. Артюшок // Економічний менеджмент. – 2016. - № 3. – С. 59.

6. ГРОМОЗДОВА ЛАРИСА, ГРОМОЗДОВ ВОЛОДИМИР. Глобальні цілі сталого розвитку в регіональній політиці України. МІЖНАРОДНА ЕКОНОМІЧНА ПОЛІТИКА. 2017. № 2 (27)

7. Державна служба статистики України [Електронний ресурс] //http://ukrstat.gov.ua

8. Національна стратегія розвитку – Україна-2015 [Електронний ресурс]. –Режим доступу:ecos.kiev.ua/Dopovid_nacionalna_paradygma_stalogo_rozvytku.pdf.

Науковий керівник **Почерніна Н.В., к.е.н., доцент**

ОСОБЛИВОСТІ РЕАЛІЗАЦІЇ ПОЛІТИКИ ТАРГЕТУВАННЯ НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ

Малахов А. О., Email: vcomfy4473@gmail.com

Таврійський державний агротехнологічний університет імені Дмитра Моторного

Монетарна політика центрального банку повинна забезпечувати фінансову стійкість банківського сектору, дієвість платіжно-розрахункового механізму, фінансову стабільність країни, у зв'язку з чим актуальність її аналізу залишається високою за будь-якого стану економіки, особливо за умов інфляційного таргетування.

Інфляційне таргетування — комплекс заходів, які приймаються Національним банком для контролю за рівнем інфляції шляхом визначення цільового орієнтиру – таргету, досягнення якого має забезпечуватись у середньостроковій перспективі. Однак, реалізація інфляційного таргетування в Україні у 2019 році здійснюється за наявності обмеження: додатковою метою монетарної політики стало поповнення міжнародних резервів, що зазвичай не є цілю монетарної політики за режиму інфляційного таргетування. Однак, Національний банк змушений реагувати на суттєве скорочення золотовалютних резервів протягом березня-травня 2019 року активними операціями з валютними цінностями (рис. 1) [2].

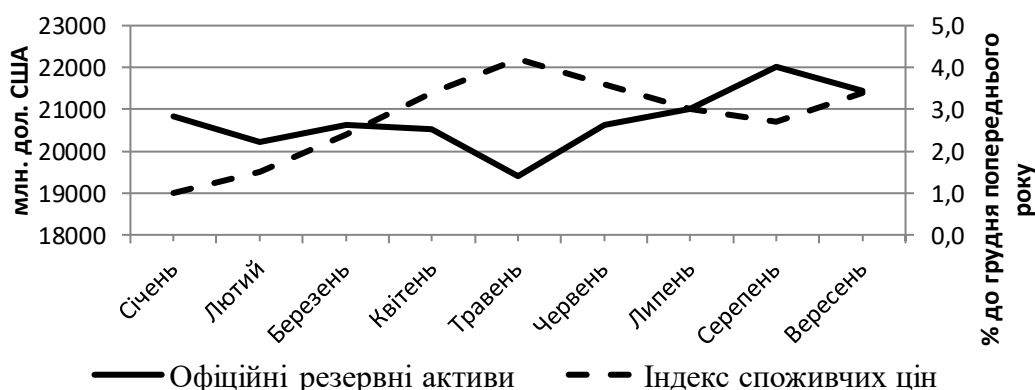

Рис. 1 Зміна параметрів монетарної політики у 2019 році